

Per Kaalund (S):

Som bekendt stemte Socialdemokratiet imod dansk deltagelse i Irakkrigen i marts måned sidste år, mens regeringen støttet af Dansk Folkeparti gennemførte beslutningen.

Efterfølgende i maj 2003, da de egentlige krigshandlinger ophørte, stemte Socialdemokraterne for dansk deltagelse i genopbygningen af Irak, hvilket Danmark i øvrigt også var forpligtet til i henhold til folkeretten. At der fortsat er behov for militær tilstedeværelse i Irak viser forholdene med al tydelighed. Uro og usikkerhed præger Irak, daglige angreb på koalitionen og på irakere, der samarbejder med koalitionen, guerillakrigslignende tilstande og risiko for borgerkrig siger jo alt. Men også de helt uacceptable overgreb på og tortur mod irakiske fanger har vanskeliggjort forholdene. Disse overtrædelser af Genèvekonventionerne må resultere i retsforfølgelse af de skyldige.

Nogle lande har trukket sig ud af Irak, bl.a. Spanien, og andre overvejer at trække sig ud, men Danmark må i henhold til den humanitære folkeret forblive, og vores soldater må fortsætte arbejdet, som de udfører dygtigt og kompetent under meget vanskelige forhold.

Det folkeretlige grundlag for dansk tilstedeværelse i Irak hviler på FN-resoluitioner fra maj og oktober 2003, og vi forventer, at der i løbet af få uger kan vedtages en ny FN-resoluition. FN's rolle i Irak må gøres langt stærkere, og overgang til irakisk selvstyre må sikres, pr. 30. juni forventes det jo gennemført, med henblik på frie valg i begyndelsen af 2005. Det er også vigtigt, at EU får vedtaget og besluttet en strategi om EU's forbindelser med Irak i det videre forløb.

Socialdemokratiet kan anbefale fortsat dansk deltagelse i den multinationale sikringsstyrke i yderligere 6 måneder.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil spørge Socialdemokratiet, om Socialdemokratiet har knyttet betingelser til at støtte den fortsatte besættelse. Det er ikke kommet offentligt frem, men det skyldes ikke nødvendigvis, at hr. Per Kaalund ikke er trængt igennem. Det var jo samtidig med kronprinsbrylluppet, forstår jeg, at forhandlingerne foregik sådan i ly af alt det.

Men har man stillet betingelser, f.eks. i retning af, at det fulde ansvar skal overgives til Irak og FN, således at hvis der skal laves militære

re operationer i Irak, så har Socialdemokraterne betinget sig sikkerhed for, at det er FN og det irakiske styre, der beslutter, hvor der skal sættes militær magt ind?

Eller er det fra Socialdemokraternes side en betingelsesløs støtte til regeringens Irakpolitik?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Vi forventer, at drøftelserne i FN's Sikkerhedsråd resulterer i en resolution i løbet af få uger, og i den resolution forventer vi, at der bliver tale om særdeles øget suverænitet til Irak, og vi forventer også, at man selvfølgelig finder enighed i FN's Sikkerhedsråd om betingelserne for det.

Det vil være et halvt år, dvs. anden halvdel af år 2004, vi taler om her, der givet bliver meget vanskeligt, og jeg tror, at det rigtige sigtepunkt er i januar 2005, hvor der skal afholdes valg.

Men vi er indstillede på, at mest muligt overgår til FN, men at man bliver enig om betingelserne i relation til en vedtagelse i Sikkerhedsrådet.

Med hensyn til de militære operationer er det sådan, at der givet stadig væk vil være behov for militær tilstedeværelse, og det er vores opfattelse, at amerikanerne næppe afgiver den fulde militære beslutningskraft i Irak i det kommende halve år.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret, som jo indeholdt flere led, bl.a. hvem der skal beslutte militære operationer. Det er jo ikke et teoretisk spørgsmål. I Fallujah blev der, efter at de fire amerikanere var slået ihjel, slået 700 mennesker ihjel. 700 mennesker er mange.

Det er klart, at det nødvendiggør en diskussion om, hvem der har ansvaret for at træffe beslutninger om, hvornår der skal sættes militær ind. Jeg taler ikke om, hvem der skal have kommandoen, men hvem der skal have ansvaret for beslutningen.

Der forstår jeg, at Socialdemokraterne ikke har stillet nogen som helst betingelse for deres tilslutning om, at det skal være FN og Iraks styre, der skal have den fulde bestemmelse over det.

Så forventer Socialdemokraterne en FN-resoluition. Hvad nu hvis den ikke bliver til noget? Er situationen så en anden? Hvorfor har man ikke stillet det som betingelse, at forudsætningen er, at der ligger en FN-resoluition, for at So-